

წარწერა წიგნზე

ნიკა აგიაშვილს

შენ წინათ ცაში დაქროდი,
ესიტყვებოდი ვარსკვლავებს,
და დედამიწის წალკოტი
არარაობად ჩათვალე.
შენ მაშინ გულთამხილველად
მეტყობდი მშობლის კილოზე:
"ყრმაო, ყველაზე პირველად
სამშობლოსათვის ილოცე".
შენ წინათ ცაში დაქროდი
და წმინდა სულვს თან ახლდი,
ახლა კი მიკვირს, იმგვარი
აგრე ვით დაჩაჩანაკდი?!
ცხოვრების ორომტრიალში
უპირველესი ყოვლისა -
შენ ხმა დაკარგე წინაპრის,
მამაცი მეციხოვნისა!
მე გავაცოცხლე ხმა იგი
და მინდა ყურში ჩაგმახო:
"ადექ, მგლის მუხლი მაიბი,
რამ წაგახდინა, ყაძახო!"
შენი პირველი ოცნების
და პირველ სიტყვის დამჯერემ,
სამშობლოსადმი ლოცვები
ამ ცისფერ წიგნში ჩავწერე.
თავად დავუდექ თამადად
თავადურ ხმათა ღრეობას,
წაიკითხე და პაპათა
დაგიბრუნდება მხნეობა!